

som den Tilstand, der vilde følge af det ærede Medlems Forslag, saa vilde man tage i højeste Grad fejl. Der eksisterer ikke en eneste Lovbog, — ja maaske nok paa Bibliotekerne, men ikke nogen migældende Lov — ifølge hvilken det er noget absolut forbudt og strafbart at luge Erhverv ved Utugt, i alt Fald ikke mig bekendt, og jeg har dog forespurgt mig hos: kyndige Folk og har selv efter bedste Evne undersøgt det: der findes ikke noget analogt med den Tilstand, som Forslagets Vedtagelse vilde fremkalde her. Andre Steder har man en høist forskellig Ordning af dette Forhold, men ikke et eneste Sted er Utugtserhvervet absolut forbudt. Man taler meget om Norge, og man taler meget om Tyskland som saadanne Lande, hvor det nu skulde være lykkedes at faa Bugt med Uædeligheden, eller hvor en saadan Sejr dog er forestaaende. Nej i Norge er man ikke kommen videre, end at de mest fremstredne ville have en Lov gennemført, hvori det skal være forbudt og strafbart at forføre en Kvinde under Gæstgæstsløfte; det skal være strafbart at opfordre til Utugt paa offentlig Gade, Beværtning o. a. l. Man ser, at det er noget ganske andet end overhovedet at forbyde Utugtserhvervet. Selve det, at stille saadanne Forslag, viser noksom, at man tværtimod ikke betragter Utugtserhvervet som absolut strafbart; idet man foretager saadanne Indskrænkninger, antyder man jo netop derved, at man i øvrigt i og for sig ikke betragter Utugtserhvervet som nogen strafbar Handling. Hvad Tyskland angaar, saa gælder noget lignende der. Generalsynoden foreslaar den Slags Ting, for at forebygge Uædelighed som, at man skal paahvde Kirken's Organer at aflægge Vidnesbyrd om det 6te Bud's hellige Alvor — det skulde man, for Resten tro, var overflødig — og at man skal se at faa stærket Straffeloven mod Forsærdigelse og Tilbud af uædelige Billeder og Bøger, skarper Kontrol med Teatre og den Slags Ting, men intet som helst af de Agitations-samsund, der findes i andre Lande, have i deres vildeste Drømme tænkt sig en saadan Tilstand som den, at Utugtserhvervet i og for sig skulde gøres strafbart. Vi have for et Par Dage siden erfaret, at man i Tyskland har forelagt en Lov om disse Forhold, men heller ikke der finder man den mindste Antydning af slikt, og skulde man finde det noget Sted, maatte det dog vel være i Tyskland, hvor der for nylig er forelagt en Skolelov, af et meget strengt kirkeligt Præg, og hvor der er en ung Monark, der, som han ofte har udtalt, søger at gennemføre sin personlige Vilje, og som er dybt gennem-

trængt af den kristelige Religions Sandheder. Man kunde da nærmest vente et saadant radikalt Forslag der, men det ny Forslag tilfigter efter Referaterne i Bladene kun den Slags Ting som Indskrænkning af Uædeligheden ved, at offentlige Fruentimmer stilles under strengere Politiofsyn. — det, der findes saa meget forfærdeligt her — at de forpligtes til at bo bestemte Steder i Byen, hvor det saa ikke længere bliver strafbart at udleje Bøvelser til dem, fremdeles strenge Straffebestemmelser, ikke blot mod Udbredelsen, men ogsaa mod Tilvirkningen af uædelige Billeder, mod tvivlsomme Annoncer o. desl. Det har i Parlamentet bemærket, undret mig noget, at det ærede Medlem for Svendborg, (Lang), der jo er denne Sags Ridder uden Dadel og, som jeg havde troet, ogsaa uden Fvugt, aldeles ikke viste sig for et Par Aar siden, da Regeringen havde forelagt et Forslag om strengere Bestemmelser imod Udstillingen af uædelige Billeder og mod uædelig Litteratur. Da forholdt det ærede Medlem sig som tilsmuladende ligegyldig Tilskuer; medens min ærede Sidemand til højre (Klein) med stor Dygtighed plukkede dette Lovforslag fra hinanden, havde det ærede Medlem ikke et eneste Ord til Forsvar derfor. Det var lige saa vel støttet af 280,000 Mænd og Kvinder, som det foreliggende Forslag, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem havde et Ord tilovers for et saavelment Forslag, som ganske vist kunde have sine Mangler, det kunde jeg ogsaa se, men som dog ikke var fuldt saa umuligt som det, det ærede Medlem nu har gjort sig til Talsmand for.

I Nutiden kunne vi altsaa ikke søge nogen som helst Parallel, det er haabløst at prøve paa at finde et Land, hvor der er lignende Tilstande som dem, der vilde fremkomme, hvis Flertallets Forslag vedtoges, her i Danmark. Hvis man derimod gaar tilbage i Fortiden, vil det nok kunne lykkes; naar man begiver sig over Verdenshavet og gaar godt 250 Aar tilbage i Tiden, vil man finde en Lov, der stærkt minder om det ærede Medlems første Forslag, en Lov, som oven i Købet gaar lidt videre. Denne Lov er selvfølgelig ikke støttet paa Kristendommen, denne kan vel overhovedet meget vanskeligt gøres til Basis, for en Straffelov, da den hviler paa Kærlighed og Evangelium. Man maa selvfølgelig for religiøst at begrunde Straffelove søge til det gamle Testamente, til Spødedommen, som ikke er vegen tilbage; for at straffe en hel Del Ting med ret haarde Straffe. Vi finde da en Lov fra 1641 for Provinzen Massachusetts, — jeg ved ikke, om jeg udtaler det rigtig, jeg er ikke ret ivrig i Engell-